

'We hebben zeker bestaansrecht'

Wat bindt je aan het platteland van Groningen? Ik ben opgegroeid op het platteland van Groningen: paardrijden, bij de burens helpen kalveren, en hutten bouwen. Dat was voor mij een heerlijke jeugd. Ik voel me thuis bij de gemoedelijkheid en de doe-maar-gewoonmentaliteit. Nu werk ik voor twee Groningse plattelandshuizen in de regio's Oost en West. Die hebben elk een heel eigen dynamiek.

Wat motiveert je om voor het Plattelandshuis te werken?

Ik vind het leuk om mensen te helpen om een 'wild' idee voor een project om te zetten in een subsidiewaardige aanvraag. Het geeft een goed gevoel als hun inspanning beloond worden. In mijn vorige baan bij de afdeling Regelingen van

DLG heb ik geleerd aan welke voorwaarden een projectvoorstel moet voldoen voor subsidies. Dat komt goed van pas.

Wat gaat goed, en wat minder?

Er nemen, sinds de beide plattelandshuizen in de herfst van 2008 van start gingen, veel mensen contact met ons op. Er blijkt dus behoefte te zijn aan een laagdrempelig loket om plattelandprojecten te begeleiden. Mensen reageren heel positief in gesprekken met ons, ervaren het als steun in de rug. In het plattelandshuis zitten meerdere organisaties bij elkaar. We hopen dat door uitwisseling projecten breder en effectiever worden. Iedereen werkt daar enthousiast aan mee, maar soms is het nog zoeken naar de juiste manier van uitwisselen. We willen ook

graag onze interne werkwijze nog optimaliseren. Hoe blijft iedereen goed op de hoogte en hoe houden we de lijnen kort? Samen met het Netwerk Platteland organiseert het Plattelandshuis Oost-Groningen in maart een bijeenkomst voor alle plattelandshuizen, om daar met elkaar over van gedachten te wisselen.

Hoe zie je de toekomst van het Plattelandshuis?

Nu wordt het plattelandshuis gefinancierd uit LEADER-geld. Daar zullen we van los moeten komen om ook na 2013 verder te kunnen. Als ik zie hoeveel mensen uit de streek nu al contact opnemen voor ondersteuning, dan hebben we zeker bestaansrecht. En ik verwacht dat die vraag zeker toe zal nemen als we nog breder in de streek bekendmaken wat het plattelandshuis kan betekenen.

OLJA VAN DEN BERK

Plattelandshuizen Groningen

STREEK-bewoners portretteert in ieder nummer vier mensen die zich inzetten voor een sterk en aantrekkelijk platteland. Ditmaal vier medewerkers van streekshuizen, plattelandshuizen en regiobureaus.

STREEK

TWAN GOOSSENS

Streekhuis Peel & Maas

'Wekelijks bellen mensen met goeie ideeën'

Wat bindt je aan het platteland van Peel & Maas? Ik ben er middenin geboren, in Sint Anthonis, en ik woon in het hart van reconstructiegebied Peel&Maas, in Mill. Sinds 2004 ben ik er streekmanager. Met mijn collega's ondersteun ik alle initiatieven van mensen in Peel & Maas die de leefbaarheid van het buitengebied versterken. We fungeren als klankbord en wijzen hen de weg, bijvoorbeeld langs alle procedures.

Wat motiveert je om als streekmanager voor het Streekhuis te werken?

Ik vind het ontzettend leuk! Wekelijks bellen mensen met goede ideeën. Het is telkens spannend om die bij hen aan de keukentafel te bespreken. Slechte plannen zie ik vrijwel nooit; ze kunnen vaak

nog wel aangescherpt worden. Een streekmanager moet positief en markgericht kunnen denken. Dat past bij mij. Ik adviseer mensen aan de slag te gaan met wat ze goed ligt. Voor de een is dat een zorgproject, voor de ander iets met recreatie.

Wat gaat goed, en wat minder?

Met een team van acht mensen vormen wij een virtueel streekhuis. Elke twee weken spreken we alle initiatieven door, ook met de gemeente waar we dan te gast zijn. Dat werkt goed. Met alle partijen ineens aan tafel kunnen we problemen sneller oplossen. Ik zie ondernemers regelmatig in de problemen komen door procedures. Die zijn er om zaken zorgvuldig te regelen, maar soms kan zo'n procedure zo lang duren dat een

ondernemer afhaakt. Dat vind ik jammer. Regels botsen ook. Vanuit de reconstructie zien we graag kleinschalige horeca in het buitengebied, maar voor wie op een boerenterrasje een biertje wil serveren, gelden de strenge eisen van de horecawet. Gelukkig kijkt de overheid nu meer naar ontwikkelingsmogelijkheden, dat werkt beter dan de toelatingsplanologie van vroeger.

Hoe zie je de toekomst van het Streekhuis?

Het loopt tot nu toe als een trein. Ik verwacht dat er steeds weer mensen zijn met nieuwe, originele plannen. De afspraak is dat ik tot minstens 2010 blijf. Dan zijn er weer gemeenteraadsverkiezingen. Maar de gemeenten zijn geloof ik wel tevreden.

‘We maken het overzichtelijker’

Wat bindt je aan de Achterhoek en de Liemers? De Achterhoek vind ik een mooi gebied, de mensen zijn er hartelijk en gastvrij. Ik kom zelf uit Twente en ervaar veel overeenkomsten. Dat is vast een van de redenen waarom ik me hier erg thuis voel.

Wat motiveert je om voor het Plattelandshuis te werken?

Het leuke van deze baan is dat ik veel met mensen werk. Ik kom bij veel verschillende gemeenten en organisaties over de vloer. Het is het prettig om front office te zijn. Ik zoek graag naar creatieve oplossingen voor problemen. Met ons werk vangen we veel lastige dingen af voor partijen die een

goed idee willen gaan uitvoeren. Wij weten de weg bij de provincie, dat is voor buitenstaanders vaak moeilijker. Zo maken we het voor hen overzichtelijk. Inmiddels gaat er behoorlijk wat geld naar plattelandspromotieprojecten in de Achterhoek en Liemers. Ook dat is motiverend om verder te gaan.

Wat gaat goed, en wat minder?

Ik ben tevreden over onze naamsbekendheid. Gemeenten en andere partijen uit de streek weten ons steeds beter te vinden. Wat ons wel voor de voeten loopt zijn onduidelijke subsidieregelingen. Spelregels veranderen nogal eens. Dat werkt vertragend terwijl iemand met een goed plan juist graag stappen wil zetten. Het is jammer als dat tot frustraties leidt.

Hoe zie je de toekomst van het plattelandshuis?

Sinds een jaar zitten ook de medewerkers van de afdeling Landelijk Gebied van de provincie bij ons in huis. Die samenwerking werkt goed, de lijnen zijn kort. Ik verwacht dat we daardoor steeds meer voor de streek kunnen betekenen. Voor onze financiering zijn we voor de helft afhankelijk van de provincie, de andere helft komt van gemeenten en andere partijen. De provincie heeft tot en met 2013 de financiën gegarandeerd. We zullen ons wel waar moeten blijven maken, maar gelet op hoe het nu loopt heb ik daar het volste vertrouwen in.

GERRIT JAN VAN DER VEEN

Plattelandshuis Achterhoek en Liemers

BEWONERS

Op 26 maart 2009 organiseren het Netwerk Platteland en het Plattelandshuis Oost-Groningen een uitwisselingsbijeenkomst voor plattelandshuizen. Kijk voor meer informatie op pagina 16.

KEES PIETERS

Regiobureau Rivierengebied Provincie Gelderland

‘Deze regio mag wel wat trotser worden’

Wat bindt je aan het rivierengebied in Gelderland? Mijn eerste kennismaking met het rivierengebied was toen ik bij de provincie aan ontgrondingenbeleid werkte. Ik vond en vind het een prachtig gebied, heel dynamisch en met veel natuurontwikkeling. Je kunt nergens zo lekker struinen als langs de rivier. Als geboren Rotterdammer heb ik denk ik ook meer met deze sfeer, dan die van bijvoorbeeld de Achterhoek of Veluwe.

Wat motiveert je om voor het Regiobureau te werken?

Het rivierengebied is als streek een beetje een ondergeschoven kindje, er is geen traditie van plattelandontwikkeling. Dat prikkelt me juist, ik ben alert op kansen die we vanuit het regio-

bureau kunnen ondersteunen. Het biedt veel kansen, zeker voor recreatie en toerisme en agribusiness. Die initiatieven zijn ook nodig als alternatief voor de primaire landbouw die steeds meer aan betekenis inboet. Als ik over de A15 rij en weet hoe mooi de omgeving links en rechts daarvan is, dan wil ik mensen graag verleiden een afslag het gebied in te nemen.

Wat gaat goed, en wat minder?

Het gaat hartstikke goed. Steeds meer partijen beseffen dat er hier op het platteland veel te halen is. Wij wijzen op die kansen en ondersteunen de realisatie ervan door ideeën verder uit te werken, partijen aan elkaar te koppelen en financiering te zoeken. Het lastige is dat mensen met plannen altijd

haast hebben, terwijl procedures vaak lang duren of regelingen tussentijds wijzigen. Soms blijkt een subsidiepot net leeg of opgeheven te zijn. De kunst is om dan initiatiefnemers gemotiveerd te houden. Voor goede plannen komt altijd wel een gelegenheid.

Hoe zie je de toekomst van het Regiobureau?

We zijn kritischer geworden op welke projecten we ondersteunen. Was eerst alles wat van ‘onderop’ kwam goed, nu kijken we meer naar de doelstellingen en de resultaten die daarbij geboekt kunnen worden. Van deze omslag verwacht ik veel: dat je er straks buiten echt wat van kunt zien. Van mij mag deze regio wel wat trotser op zichzelf worden. Dat lijkt me een mooie uitdaging.

